

ביתו בלא צדק וגו' דהיינו שבונה את ביתו בלי להזכיר עליו את השכינה הנקראת צדק, וכדין סיעתא דשמיא שארי עלוי וכאשר מזכיר בפיו לכבוד השי"ת ולעבודתו אז שורה עליו עזרה מיוחדת מהשמים וקודשא בריך הוא זמין עליה קדושתא וקארי עליה שלום והקדוש ברוך הוא מזמין עליו קדושה וקורא עליו שלום כי הוא בדיבורו המשיך השכינה הנקראת צדק והקב"ה ממשיך לביתו את יסוד ז"א הנקרא שלום ועל ידו נעשה יחוד ז"ן, והנא הוא דכתיב וזהו שכתוב, (איוב ה) וידעת כי שלום אהלך ופקדת נוך ולא תחטא וגו'. מהו (איוב ה) ופקדת נוך הא אוקמויה כבר ביארוהו החברים, אבל יש לפרש עוד ופקדת, לאפקדא מלה בפומא כד איהו בני לפקוד ולהזכיר בפיו את הדבר כאשר הוא בונה את נהוה שעושה כן לעבודתו יתברך. וכדין ולא תחטא פתיב. ועל ידי זה זוכה שלא יחטא באותו הבית ואי לאו הא זמין לביתיה סטרא אחרא ואם אינו עושה כן הרי הוא מזמן לביתו את הסטרא אחרא ששורה בו ומחטיאה אותו.

הבונה ביתו ומזכיר שעושה כן לסט"א רוח הטומאה שורה בביתו כל שכן מאן דבני ורעותיה בגוונא אחרא וזה אפילו אם רק שתק ולא הזכיר שעושה כן לעבודתו ית' כל שכן למי שבונה את ביתו ומזכיר שעושה כן לסט"א, בגין דמיחד ביתא לסטרא אחרא, לאסתאבא ביה לפי שהוא מייחד את ביתו לסטרא אחרא להטמאות בו. הא ודאי שריא ביה רוח מסאבא שבזה ודאי ששורה על הבית רוח טומאה, ולא נפיק

הָהוּא בַר נָשׁ מֵעֶלְמָא עַד דְּאִתְעַנַּשׁ בְּהוּא בֵּיתָא וְלֹא
 יוצא אותו אדם מהעולם עד שיענש באותו הבית, וּמֵאֵן דְּדִיר בֵּיהּ יְכִיל
 לְאִתְזַקָּא וּמִי שְׁדַר בּוּ יְכֹול לִינּוּק שֶׁם אִפִּילוּ שֶׁלֹּא הוּא הַבּוֹנֵה אוֹתוֹ, דְּהֵא הָהוּא
 דִּירָה רוּחַ מְסֻאָבָא שְׂרִיא בֵּיהּ, וְאִזִּיק מֵאֵן דְּאִשְׁתַּכַּח
 בֵּיהּ כִּיּוֹן שְׂאוֹתָהּ הַדִּירָה רוּחַ הַטּוּמְאָה שׁוֹרָה בּוּ וּמְזִיקָה לְכָל מִי שֶׁנִּמְצָא בּוּ.

שלושה דיירים שדרו בבית וניזוקו זהו הסימן שהבית אינו נבנה בקדושה
 וְאִי הֵימָא בְּמַה יְדִיעַ וְאִם תֹּאמַר בּוּמְנִינוּ שְׂאִין נִגְעִים בְּמַה יֵדַע הָאָדָם אִם
 הַבַּיִת נִבְנָה בְּלִי הַזְּמַנָּה לְעִבּוּדַת הַשֵּׁי"ת כְּדִי לְהִתְרַחֵק מֵאוֹתוֹ הַבַּיִת, וּמִשִּׁיב. כְּגֹזֵן
 דְּאִתְזַק בְּהוּא בֵּיתָא, הָהוּא דְבָנִי לָהּ, אִו אַנְשֵׁי
 בֵּיתֵיהּ, אִו בְּנִזְקֵי דְגּוּפָא, אִו בְּנִזְקֵי מְמוֹנָא נִדַע זֹאת אִם נִרְאָה
 שְׂאוֹתוֹ שֶׁבִנָּה אֶת הַבַּיִת נִזְקָה הוּא אִו אַנְשֵׁי בֵּיתוֹ בְּנִזְקֵי גּוּף אִו בְּנִזְקֵי נֶפֶשׁ, הוּא וְהַרְיִין
 אַחֲרֵינִין אֶבְתְּרִיהּ הוּא וּשְׁנֵי הַדִּירִים הַבָּאִים אַחֲרָיו לְאוֹתוֹ בֵּית כְּלוּמַר שֶׁכֶּבֶר ג'
 שְׁדַרוּ בְּבֵית זֶה נִזְוּקוּ בּוּזָה נִדַע שְׁבוּדָאֵי שׁוֹרָה עֲלֵיו הַסֵּט"א. הָא וְדָאֵי יַעֲרוֹק בַּר
 נָשׁ לְטוּרָא, וְלֹא יְדוּר בֵּיהּ וְאִז עֲדִיף לְאָדָם לְכַרוּחַ לְהַרִים וְלֹא לְגוּר בְּאוֹתוֹ
 בֵּית. יְדוּר בְּטִיבְקָלָא דְעַפְרָא, וְלֹא יְדוּר בֵּיהּ אִו שִׁדוּר בְּתַל שֶׁל
 עֶפֶר וְלֹא יְגוּר בְּבֵית כּוּזָה [192].

אור הרשב"י

[192] ומשמע בדברי זוהר שאפילו אם רק ג' דיירים בזה אחר זה שלא כדרך כל הארץ וקומטו בלא עת, שצריך לחשוש לזה, ואפילו יהיו ג' הדיירים רשעי ישראל או גויים נמי יש

יש לחוש מלגור באותו הבית כ"ש במתו בו

הלימוד היומי

הקב"ה סימן לעם ישראל ע"י נגעי הבתים

וּבְגִין כֹּדֶן, קִדְשָׁא בְּרִידֵךְ הוּא חָס עֲלֵייהוּ דִּישְׂרָאֵל וּלְפִיכֶךְ

ריחם הקב"ה על עם ישראל כאשר נכנסו לארץ ישראל והביא להם את נגעי

הבתים, **דְּאִינוּן לָא יִדְעִין מְלָה בְּכָל אִינוּן בְּתִי** לפי שהם אינם

יודעים הדבר בכל בית אם נבנה לסט"א או לא. **וְהוּא אָמַר, אֲתוּן לָא**

יִדְעִין, אֲנָא יִדְעֵנָא, וְאַרְשִׁימְנָא לֹון בְּנִנְע אמר להם הקב"ה אתם

אינכם יודעים אבל אני יודע ואסמן לכם את אותו הבית בנגע. **נְנַע דְּיִיר בְּבִיתָא**

הָא נְנַע אַחְרָא תְּקִיפָא דִּיפִיק לִיהַ וְיַעֲבַר לִיהַ מִן עֲלִמָא

לפי שהסט"א שהיא נגע דרה באותו הבית לפיכך אני יזמן לבית זה נגע חזק שיוציא ויעביר

את אותו הנגע מהעולם. **וּכְדִין וְאִז נֹאמַר וְנִתְן אֶת הַבֵּית אֶת אֲבָנָיו**

וְאֶת עֵצָיו. כִּיּוֹן דְּאִזִּיל לִיהַ, מֵאִי טַעֲמָא וְנִתְן אֶת הַבֵּית

וְיִשׁ לְשֹׁאֵל כִּיּוֹן שְׁהִסְט"א עֲבַרָה מֵאוּתוֹ הַבֵּית לְמַה צְרִיךְ לְנִתּוֹץ אֶת הַבֵּית. אֲלָא בְּכָל

זְמָנָא דְּהָהוּא בְּנִין לְהוּי קִיִּים, (דף נ' ע"ב) דִּילִיָּה הוּא, וְיִכִּיל

לְאַהֲדָרָא אלא הטעם הוא לפי שכל זמן שהבנין הזה קיים עדין הוא של הסט"א ויכול

הוא לחזור לשם.

אור הרשב"י

בבית מחדש ומתו בו ג' זה אחר זה הרי אם
יעכב יותר בבית זה הרי זה מתחייב בנפשו
שיאבדו מכאן ולהבא. ועי' בשו"ת בצל

החכמה (ח"ג סימן מב) מה שכתב כמה
חקירות בזה ואכמ"ל.

לחוש לזה כי גם עליהם כתב הזהר שאם
יתעכבו זמן ארוך במגוריהם שם גם הם לא
ינקו רע רח"ל.

וראה בספר הסידים סימן תעה שכתב
"וכיוצא בו בית אם בנה בית חדש או נכנס

הלימוד היומי

בית שבנאו בלא להזמין את השכינה צועקים ביום יום

הַאִי בְּאַרְעָא קְדִישָׁא כָּל שְׁכֵן בְּאַרְעָא אַחֲרָא, דְּזִמְינָא רוּחַ מְסַאבָּא יְתִיר, וְיָכִיל בְּרֵךְ נֶשׁ לְאַתְזָקָא וזה אפילו

בארץ ישראל הקדושה כל שכן בארץ אחרת שרוח הטומאה מזומנת שם ביותר ויכול אדם הדר בבית הנבנה לסט"א לינוק בו. **אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, וְכָל שְׁכֵן**

דְּאַקְרֵי בְּקִלְפוּי דְּחִבְרוּי אַחֲרֵינִין, לְאַשְׁתַּבְּחָא תַּמָּן וכל שכן שבחוץ לארץ הרוח טומאה קורא בגורל לחבריו להיות איתו בבית הנבנה לשמו להמצא

שם, **וְאַפִּילוּ טוּרְפֵי דְּקִסְפֵּתָא לָא מְעַבְּרִין לֵיהּ מִהָהוּא בֵּיתָא** ואפילו צפרני הנץ שהם גדולים לא יכולים לסלקו משם (מהרח"ו), **וּבְגִינִין**

כִּדְ הַאִי קָרָא אַכְרִיז וְאָמַר ולכן מכריז הפסוק ואומר, **הוֹי בּוֹנֵה בֵּיתוֹ בְּלֹא צְדָק. הוֹי וְדַאי קְאָמְרִי כָּל יוֹמָא בְּהָהוּא**

בֵּיתָא שבבית כזה שבנאו בלא להזמין השכינה הנקראת צדק צועקים שם כל יום 'הוי'

על נזק אחר הנעשה להם באותו בית.

רבי יוסי שמע קול מהמוזיקים וירא מהם

רַבִּי יוֹסִי עָאֵל חָד יוֹמָא בְּחַד בֵּיתָא רבי יוסי נכנס יום אחד בבית

אחד, **מָטָא בְּסַפְתָּא** (ס"א אַטְרַח בְּטִיפְסָא), **עָאֵל לְגוֹ** כשעמד על

סף הבית נכנס פנימה. **שָׁמַע חָד קָלָא דְּאָמַר** שמע קול אחד של המוזיקים מצד

הסט"א שאומר לחבריו **אַתְּכִנְשׁוּ עוּלוֹ הָא חָד פְּלוּגְתָּא דִּילָן**

התאספו ובואו לבית כי הגיע לכאן אחד מצד הקדושה שהוא מבעלי המחלוקת עלינו